

نویسنده: ویجی پراشاد «Vijay Prashad» .
منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ «2026-02-23» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

ماهیت رقت‌انگیز طبقه مسلط در غرب: دوستان اپستین بزدل هستند

*The Pathetic Nature of the Dominant Class
in the West: Epstein's Friends Are Cowards*

ملاقات ترامپ با اندرو، که اپستین آن را «خنده‌دار» توصیف کرد، و به بنن گفت که شاکای دومی از مارالاگو آمده است. منبع عکس: کاخ سفید – مالکیت عمومی

همزمان با انتشار ایمیل‌ها و پیام‌های بیشتر از و به جفری اپستین توسط دولت ایالات متحده، شواهد بیشتری در دسترس است که صحت گفته دختران جوانی را که گفته بودند توسط اپستین و حلقه اش مورد تجاوز قرار گرفته اند، ثابت می‌کند. این امر همچنین

روزنامه‌نگاری تحقیقی سرسختانه جولی براون (میامی هرالد) را تأیید کرده است، که مجموعه «انحراف عدالت» او در سال ۲۰۱۸ از معاملات اپستین با مردان قدرتمند در فلوریدا پرده برداشت. براون، که تحقیقات خود را در اوایل سال ۲۰۱۷ آغاز کرد، با هشتاد قربانی بالقوه، برخی حتی سیزده ساله، صحبت کرد. داستان‌هایی که او کشف کرد، او را به ویرجینیا جیوفر، که به استرالیا نقل مکان کرده بود، رساند. جیوفر به سخنگوی عمومی دختران جوانی تبدیل شد که توسط حلقه اپستین، از جمله اندرو مونتباتن (شاهزاده سابق)، مورد سوءاستفاده قرار گرفته بودند. کتاب براون، «انحرافات عدالت: داستان جفری اپستین» (۲۰۲۱) و کتاب جیوفر، «دختر هیچکس: خاطراتی از زنده ماندن در سوءاستفاده و مبارزه برای عدالت» (۲۰۲۵)، در کنار گنجینه ایمیل‌ها و پیام‌های ارسالی و دریافتی از اپستین، اسناد ضروری هستند. آن‌ها داستان دختران جوانی را که با جنایات مجمع‌الجزایر اپستین روبرو شدند، برای ما تعریف می‌کنند.

خشونت جنسی تأثیر عمیق و ماندگاری بر کودکان خردسال دارد و نه تنها دوران کودکی آن‌ها، بلکه مسیر زندگی آن‌ها را در دوران بزرگسالی شکل می‌دهد. بسیاری از بازماندگان باید با زخم‌های عاطفی عمیقی از جمله ترس، شرم، گناه و از دست دادن اعتماد به دیگران زندگی کنند که اغلب با سکوت یا ناباوری اطرافیان‌شان تشدید می‌شود. با افزایش سن، این تجربیات می‌تواند منجر به چالش‌های جدی سلامت روان مانند افسردگی، اضطراب، اختلال استرس پس از سانحه و افزایش خطر خودآزاری یا سوء مصرف مواد شود. یک نظرسنجی نشان داد که یک سوم از زنانی که مورد تجاوز قرار گرفته‌اند، به خودکشی فکر کرده‌اند، در حالی که مطمئناً درست است که میزان خودکشی در میان قربانیان کودکی خشونت جنسی بسیار بیشتر از کسانی است که به این شکل مورد تجاوز قرار نگرفته‌اند. ویرجینیا جیوفر، که در سن ۴۱ سالگی خودکشی کرد، نیز از این قاعده مستثنی نبود. اثرات خشونت جنسی بر کودکان به سادگی با گذشت زمان محو نمی‌شود؛ بدون حمایت و عدالت، اکثر کودکان خردسال این آسیب را تا بزرگسالی با خود حمل می‌کنند.

این دختران در اسناد دولتی با نام مستعار جین دو، ناشناس برای محافظت از هویت خود، ظاهر می‌شوند. اما آنها می‌دانند که چه کسانی هستند. آنها مانند ویرجینیا یا کورتنی وایلد یا جنیفر آروز هستند که با موانع غیرقابل عبوری برای شناساندن و باور کردن داستان‌هایشان و احساس اینکه عدالتی علیه جنایتکارانی که زندگی آنها را نابود کرده‌اند، وجود داشته است، روبرو هستند. اغلب اوقات، افراد کمی به شما گوش می‌دهند، تعداد کمی شما را باور می‌کنند و سیستم قضایی وقتی مردان قدرتمند درگیر می‌شوند، روی خود را برمی‌گرداند.

کودکان دیگر در جاهای دیگر با اپستین‌های دیگری روبرو هستند که هنوز دستگیر نشده‌اند. هرگز فقط یک جفری اپستین وجود ندارد. او یک هیولای منحصر به فرد نیست. اپستین یک قلدر معمولی بود که یاد گرفته بود چگونه برای پول و قدرت، مردم را دستکاری کند و به او اجازه دهد فرصت‌های فراوانی برای تجاوز به لطافت جوانان فراهم کند. اگر شروع به فهرست کردن افراد زیادی کنیم که به جرایم مشابه از سراسر جهان

محکوم شده‌اند، این فهرست طولانی‌تر از حد تصور خواهد بود (از جمله کسانی که در مناطق جنگی کودکان خردسال را برای تفریح شکار می‌کنند، و کسانی مانند چارلز «ابی» مویسیگوا و کریستینا «کریستی گلد» اودیال که زنان جوان را به کشورهای عربی خلیج فارس قاچاق می‌کنند، و سپس حلقه‌های قاچاق جنسی در اروپای شرقی و آسیای جنوب شرقی). دختران و پسران جوانی که در کانتینرهای فلزی یا در هتل‌های فرسوده یا در خانه‌های مجلل دبی نشسته‌اند تا با چیزهایی روبرو شوند که هرگز نمی‌توانند تصور کنند و هرگز نباید مجبور به تجربه آنها شوند - ما هرگز نام آنها را نخواهیم دانست یا از اپستین‌ها و اندروزهای آنها چیزی نخواهیم دانست.

طبقه حاکم بزدل

ویرجینیا، هر کجا که باشد، در هر جهانی، باید از دیدن اندروی رذل وحشت‌زده شده باشد که او - اولین عضو خاندان سلطنتی در ۴۰۰ سال گذشته - را بازداشت کرده است (جد دور او، ده نسل پیش، چارلز اول در سال ۱۶۴۹ سر بریده شد). چهره او در ماشین، چشمانش که از ترس سرخ شده بود، تصویری است که به هر کودک مورد آزار و اذیت، حقانیت می‌بخشد.

اندرو همچنان هرگونه تخلفی را انکار می‌کند. همه مردان دیگری که به نحوی در دنیای اپستین مشارکت داشتند نیز همینطور. وزارت دادگستری ایالات متحده از حذف ایمیل‌هایی که ممکن است نام مردان گناهکار را نشان دهند، خودداری می‌کند و اکثر قربانیان از شهادت واضح و مداوم در مورد خشونت بسیار می‌ترسند. از آنجا که مقامات میامی تحقیقات خود را در سال ۲۰۰۸ به دلیل توافق با اپستین متوقف کردند، هیچ یک از همدستان او مورد بازجویی قرار نگرفتند. ظاهراً اپستین و مکسول پول نقد پرداخت کردند - بدون هیچ مدرکی، بدون هیچ گونه تأییدی، بدون هیچ گونه تحقیقات بیشتر.

ما می‌دانیم که دختران جوان با جنایات وحشتناکی روبرو بودند. این حقیقت تا این حد پذیرفته شده است. ما می‌دانیم که مردان مهمی این جنایات را مرتکب شده‌اند یا حداقل از این جنایات اطلاع داشته‌اند (چطور ممکن است به خانه اپستین در نیویورک رفته باشند و شواهد روی دیوارها - به عنوان اثر هنری - را ندیده باشند؟). ما ایمیل‌ها و پیام‌هایی را خوانده‌ایم که در آن‌ها این مردان در مورد سوءاستفاده از دختران جوان شوخی می‌کردند (دیپاک چوپرا نوشت: «دختران ناز واقعی هستند» و اپستین در مورد بیل گیتس و «دختران روسی» نوشت). اما هیچ یک از این مردان، حتی یکی از آن‌ها، اعتراف نکرد که در سوءاستفاده از دختران جوان نقش داشته است. تیم گیتس گفت که این ادعا «کاملاً پوچ و کاملاً نادرست» است، در حالی که چوپرا گفت که او در ایمیل خود از «لحن قضاوت ضعیف» استفاده کرده است. اندرو عمدتاً به دلیل اینکه اسرار دولتی را به اپستین لو داده است، مجبور به حضور در اتاق بازجویی شده است، اما شاید - بعداً خواهیم فهمید - که بازرسان ممکن است از او در مورد دختران سؤال کنند. هیچ کس دیگری مورد بازجویی قرار نخواهد گرفت زیرا شواهد شایعه است، هیچ قربانی‌ای وجود ندارد که ادعای جرایم خاص داشته باشد و هیچ مدرک تأییدکننده‌ای باقی نمانده است.

اپستین مرده است و همدستش گیسلاين ماکسول در زندان ساکت است. می‌گویند اپستین خودکشی کرده است. این یک سنت قدیمی در میان نخبگان حاکم است، از خودکشی سنکای جوان (در سال ۶۵ میلادی) به دلیل توطئه علیه امپراتور گرفته تا خودکشی وی ژونگشیان (در سال ۱۶۲۷) به دلیل فساد علیه سلسله مینگ در چین، تا خودکشی آسانو ناگانوری (در سال ۱۷۰۱)، دایمیوی قلمرو آکو که به دستور شوگون توکوگاوا خود را کشت، و بسیاری دیگر از امثال آنها. شاید مرگ اپستین بیشتر شبیه مرگ وزیرای رسوا شده دربار عثمانی باشد که بی‌صدا با طناب ابریشمی خفه شدند و با عجله در تاریکی شب دفن شدند (یا همانطور که برخی در وب می‌گویند، او در اسرائیل است). اما به هر حال، اپستین رفته است.

بقیه بی‌جرات هستند. آنها معتقدند، همانطور که باید باور داشته باشند، که از مجازات قسر در خواهند رفت و در نهایت اصلاح خواهند شد. بیل گیتس، انسان دوست بزرگ؛ دیپاک چوپرا، شفا دهنده بزرگ؛ بیل کلینتون، افسونگر بزرگ.

می‌خواهم یک ماهواره اجاره کنم. می‌خواهم یک بلندگوی گول‌پیکر روی آن بگذارم که در سراسر جهان شنیده شود. می‌خواهم شعر «جوک تجاوز» پاتریشیا لاک‌وود، محصول ۲۰۱۳، یا حداقل این بندها از انتهای آن را پخش کنند.

جوک تجاوز این است که شما پرسیدید چرا این کار را کرده است. جوک تجاوز این است که او گفت نمی‌داند، مثلاً یک جوک تجاوز چه چیز دیگری می‌تواند بگوید؟ جوک تجاوز می‌گفت شما کسی بودید که مست بودید، و جوک تجاوز می‌گفت شما آن را اشتباه به خاطر دارید، که باعث شد برای یک ثانیه طولانی و بی‌وقفه با صدای بلند بخندید. یخچال‌های شراب بارنل و جیمز نبودند، اما اگر بودند برای جوک تجاوز خنده‌دارتر می‌شد. یک طعم خاص، مثل انبه پرشور یا توت‌فرنگی نابود شده، که شما بدون هیچ سوالی و با اعتماد به نفس در قلب سینسیناتی او هابو نوشیدید.

آیا اصلاً جوک‌های تجاوز می‌توانند خنده‌دار باشند؟

آیا هر بخشی از جوک تجاوز می‌تواند خنده‌دار باشد؟ قسمتی که تمام می‌شود - هه هه، فقط شوخی کردم! اگر چه سال‌ها رویای کشتن جوک تجاوز، ریختن تمام خونس و گرفتن آن به این شکل را داشتید.

جوک تجاوز حق گفته شدن را فریاد می‌زند.

جوک تجاوز این است که دقیقاً همین‌طور اتفاق افتاده است. جوک تجاوز این است که روز بعد او به شما صداهای حیوانات خانگی داد. نه واقعاً. صداهای حیوانات خانگی. او

گفت که متأسف است و سپس صداهای حیوانات خانگی را به شما داد. بیخیال، این کمی خنده دار است.

اعتراف کنید.

اعتراف از شنونده خواسته می‌شود که اعتراف کند هدیه صداهای حیوانات خانگی خنده دار است. اما شخص دیگری هم هست که این عبارت خطاب به او گفته شده است. در مورد «جوک تجاوز جنسی». به کاری که کردی اعتراف کن. فقط بگو. یک بار آن را بگو، نه برای خودت، بلکه برای کسی که توسط تو مورد تجاوز قرار گرفته است. جرات داشته باش که آن را بپذیری. اما تو این کار را نخواهی کرد زیرا از طبقه حاکم بزدلی هستی که به هیچ چیز اعتراف نمی‌کنند.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

ویجی پرشاد مدیر تریکانتینتال: موسسه تحقیقات اجتماعی است. آخرین کتاب او (با انتشارات گریو چلوا) «چگونه صندوق بین‌المللی پول آفریقا را خفه می‌کند» (از انتشارات اینکائی بوکز) است

----- با تقدیم احترامات «2026-02-28»

.....